

OSZUKACZ (4) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne.

sg N oszukacz (3). ◇ pl [A oszukacze.] ◇ I oszukaczmi (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

Ten, kto świadomie wprowadza kogoś w błąd postępuje fałszywie i zdradliwie; *circumscriptor, impostor, planus, supplantator* Mącz (4) : Planus dictio Graeca, Latine Impostor, Ofzukáčz/ Ofzuft/ Zwodnik/ Podchodźciel. Mącz 303a, 302d, 374d; Zal mi tego naniektore zwas barzo zefcie beli ofzukaczmi R: P: *Paprup* Kv; [gdy iáko ofzukácze nas poczytáią/ á onośmy prawdziwemi: zá nieznáioime/ á no [!] znáioimi *GilPos* 51v].

Synonimy: *klamca, łgarz, matacz, omyłacz, podchodźciel, szalbierz, zwodnik.*

Cf [OSZUKALEC], OSZUKIWACZ, OSZUST